

WILSON

Pacific

Herold.

Nr. 47.

Parland, Washington, November 24de 1905.

15de Aarg.

Hjærlighedens gjæld.

Mar. 12, 8. Hvor
længde har du været
uden det at alle hører
om det? Thi her, som
alt i den anden, har
opfyldt loven.

„Det første i verden“ er Hjærlighe-
den.

Den legte — som viddommen — i
Guds evige raad. Den sendte og
sendtes ned paa jorden, da det sendte
skatte. Jesus Kristus, plantedes midt
i menneskeheden. Den plantet i men-
neskehistorien ved den Helligaand.

Hjærligheden er en gave fra Gud,
betragt guds, et laan, der skal betales
tilbage til Gud. Mit hjerte ham, alt,
hvad vi er og hvad vi har.

Naanden at betale Hjærlighedens
gjæld paa — detom gloer Herren selv
os velsigning i sit ord, i sin lov. Den
anbefaler Hjærlighedens virkefelt.

Hvad os under den betragte dette lidt
nærmere.

„Troen er blisom ved Hjærlighe-
den. Troen fører synderen til Gud, saa han
kommer i forbindelse med livets og
Hjærlighedens tilbede; thi „Gud er Hjær-
lighed“. Saa følger den gennem Guds
rette veje udad til alle, som bærer
skaberens velsede, enten nu dette er
gjenfærd til Gud, eller det endnu
ligger i synderens harn.

Eller er Pauli anvendelse i brevet
til Romerne. Først vil han, hvore-
des synderen vinder retfærdighed for
Gud: ved troen paa Jesus. I 10
12 og 13, formaner han de kristne
til at ikke troens frugt i et lid i Hjær-
lighed, i alle forhold at hengive sig
selv „saa at levende, hellig og altid
velbehageligt offer“. Efter at han
vise i det enkelte, hvoredes Hjærli-
ghedens gjælo i alle forhold skal betales,
afslutter og sammenfatter han det hele
i dette:

„Bliver ingen noget skyldige,
uden det at alle hverandre!“

Men her er en vanskelighed. Oven-
træder i de enkelte bud ydelse, gjer-

ninger. Det menneske, hvis samvittig-
hed erklærer sin skyldighed at gjerre
disse enkelte gjæringer, kommer da
let, naar de er gjort, paa den tanke,
at han nu har gjort lovens krav ful-
delt og anser sig nu gjælden. Og
saa ender det med, at disse gjæringer
eller ydelse, som skulle være troens
og Hjærlighedens frugter, bliver til egen-
Hjærlighed, egenretfærdighed, Hjærli-
ghedens røde modfæltning.

Hvad er her fælden? Naar Hjærli-
gheden fattes, saa fattes alt. Jædt
har de vordt i Guds sine. „Om jeg
taler med menneskers og engles tung-
maal — har profetisk gave, tro — gi-
ver mit legeme hen til at brænde, men
ikke har Hjærlighed, da gæver det mig
intet“ (1 Kor. 13).

Det er fælden, at loven kræver, at
enhver gjer sin pligt, sin skyldighed
mod alle og i alle forhold, at han ikke
bliver nogen noget skyldig. Men den
tilføjer, at da dog er en uskyldig tjener,
om du kun gjer din pligt, gjer de en-
telte bud fuldest, saa længe lovens egent-
lige krav, evighedskrævet om Hjær-
lighed til Gud og næsten, ikke er
gjort fuldest.

Før at vi bide denne egenretfærdig-
hedens indblikning at have betalt en-
doer, hvad man er ham skyldig, tilføjer
osfor apostelen: „uden det at el-
ste hverandre“.

Hvad var saa at gjer renterne, dette
er kapitalen. Du er ikke skyldig, selv
om renterne betales til faldet tid.

Gud kræver ikke blot de enkelte
odelser, gjæringer. Det er Hjær-
lighedens selv, han kræver.

Gud siger ikke blot: giv dine penge,
din tid, din tjeneste, dit lid! men han
siger: „brag mig selv, giv mig selv i
det, du gjer. I alt, hvad du gjer, i
alt, hvad du gjer, giv mig Hjærli-
ghed! I din Hjærlighed til næsten
to amer Guds Hjærlighed til ham, og
i næstjærligheden gjer du Gud din
Hjærlighed. Den er det, som spreder
hvatens solskin ud over og ind i den
mæle, arme menneskeheden: som væm-

højtidelighed at finde alskads nød, som
aerovangenhed at vogte og bevare, som
taalmødelighed at bære byrder, som lang-
modighed at vente, som fuldkommenhe-
dens haand af forene os.

Og denne gjæld, Hjærlighedens
gjæld, er fælden. Den er evig. „Hjær-
lighedens fattes aldrig bort.“ Og dens
virkelse er fælden. Ikke blot en „brø-
der“, men „alle“ har krav paa den
(2 Pet. 1, 7), din fælden saa vel som
din ven. Du bliver derfor aldrig i
denne ufærdigheds verdens fælden
med den, og du vil daglig mere
og mere erkende, at du ikke har ellet
net. Over dog kommer der nye krav
paa den.

Hjærligheden er lovens krav, og
saa „Hjærligheden er lovens fulde“
Apostelen tilføjer da ogsaa i det
Guds ord:

„Thi den, som elsker (den an-
den), har opfyldt loven“

Underligt er det, at det er næste-
Hjærligheden, som her kaldes som
„lovens fulde“. I Hjærligheden, naar
inden grænser Hjærlighedens opkom,
dens hofra og gang, er erkendte denne:
„Vi elsker, fordi Gud elskede os først.“
Guds Hjærlighed er roden og stammen;
paa den vokser to blomster, to frugter
af samme naesten: Hjærlighed til Gud
og Hjærlighed til næsten. Men er-
kendelsesfælden er næstjærligheden det
første. Brevet erklærer, fælden moders
Hjærlighed; det venter ikke til det har
fattet Hjærlighedens naesten. Det er
gjennem de kristne, Guds Hjærligheden
kommer til menneskene.

Sagen er denne: I menneskene, i al
verdens nød og trang, møder Gud dig,
du kristen, og siger: „Dette er min,
de er min lemmet. Her kan du saa
giver mig din Hjærlighed. Jeg bide-
ver ikke din gjæld. Mig kan du hær-
ten gæve eller fælden, ure eller van-
ære — uden i mine lemmer. Den Hjær-
lighed, jeg har givet dig, giv den til
mine børn paa jorden, saa naar jeg
den.“

Saa forklar vi da ogsaa hvad ord

af Jesus paa verdens dag: „Jeg
var hungelig, og I gav mig at æde
ofte. Hvad I har gjort for en af dis-
se mine mindste brødre, det har I
gjort for mig“ (Mat. 25, 35 ff.).

Guds Hjærligheden og næstjærlighe-
den er da et. I denne anbeholder hin
sig.

Den, som siger, han elsker Gud, men
ikke elsker sin brøder, er kun en arg
tyvler (1 Joh. 2, 9; 4, 20).

Al, det er verdens fælden, at den
fattes Hjærlighed. Den, som hærten
ikke elsker eller elskes af nogen, er den fæ-
lteste af alle.

Skatte hint ord fra Jesuereen paa
Isaia, som bragte guds Binsendelse paa
saa: „Vette har jeg gjort for dig,
hvad har du gjort for mig?“ ogsaa
ramme os, saa vi for alder spurgt os
selv: hvad har jeg gjort for Jesus?

Og naar du prøver dig selv, du
som taler dig en kristen, for hans
naesten, som paa afgjortens dag skal
prøve enhver gjærings værd, og ser,
hvad liden din Hjærlighed er, og hvor
for Hjærlighedens skyld endnu er, saa
sant dig da atter ned i Guds Hjærli-
gheds rige tilbede, som oplader sig for os
alle i vor dyrebare Jesuere, Jesus
Kristus, i naestens og Hjærlighedens
ord, i evigheden, og gjer det under
laderligt den, saa vil du styres til at
gaa rundt og betale — Hjærlighedens
gjæld.

„I Herren udvalgte, som hellighed
etc,
hvad naar det med Hjærligheds vigtige
prøve?“

Slar I vel forbandne ved enighedens
naand?

Har intet forfæret vel tilfælden haand?
Hør fælden i himlen kan hærterne fælden,
hvad Hjærlighed fattes, har troen en
ende,
den hærtes samme her himmelhøit
brænde.“

D. E. L. A. S. L.

— Et lille fælden ligner en klippe i
hælden. Alle følger brøder: sig med
den. Selv bliver den rølig fælden.

Hoved og lemmer.

Augustin siger: „Derfor en mand som for at omfavne dig, kysse dit ansigt og ære dig oventil, men saa nedentil trampe paa dine bare fødder med sto, der var beslaagne med skarpe jerntagger, saa blide hovedet foragte den ære, som vistis det, paa grund af smerten og vanæren, som fødderne led, og sige: 'Hvorfor træder du paa mig?'“

Saaledes skal naar hylleri og bejlsende giver Kristus, bort hoved, som tronet i himlen, sin usle hyldest, men unberørrer hans lemmer paa jorden, hovedet tale for fødderne, som lider, og sige: „Hvorfor tramper du paa mig?“

Paulus mente ogsaa at disse iver og nidhærdighed for Gud; men han trampe paa Kristi fødder paa jorden. Og for deres skyld raabte hovedet ned til ham fra himlen: „Saul, Saul, hvorfor forsølger du mig?“ (Ap. 9, 4. fl.)

Støt Kristus sidder ved sin Faders høire haand i himlen, saa lever han dog paa jorden, og han lider mangen gang allehaande mishandlinger her paa jorden.

(Seb D. S.)

Uden Gud, uden hjærlighed. Uden hjærlighed, uden Gud.

Den største hjærlighed.

Vi har læst om den vildeste kuff, som for at frelse sin herre og hans børn, sprang ud af floden og midt ind i uldskoffen, som rev ham ihjel. Selv mistede han livet, men han reddede sin elskede herre og hans børn fra at rives ihjel af uldene. Det var isandhed en stor hjærlighed!

I Danmark uddrød der engang til i en landby, hvor husene var tækkede med halm. Bliver et tag først angrebet af ilden, da er slutning forjædet. To smaa piger befandt sig i et hus, som var antændt af ilden. En ung pige styrte sig ind for at redde de to. Efterpaa stoder man hendes forbrændte lemmer med begge de bøde forbrændte børn i sine arme. Hun satte sit liv til. Det var en stor hjærlighed!

I Høstotland fortælles der om, hvorledes en moder med den allerhøieste fare for sit eget liv stævede op til et stuerede, hvorefter sønnen havde baa et hendes eneste barn. Hun frelsede sit barn. Det var en stor hjærlighed!

Men den største hjærlighed var det dog ikke. Den største hjærlighed var vi paa langfredag. Jesus dør paa korset uskyldig. Han døde ikke for sin herre, som fusten, ikke for sin hustru, som barn, ikke for sit eget barn, men for sine syndere, for sine modstandere.

Jesus dør den pinselude død paa korset i usigelig dødsmaal. Han dør for at frelse dem fra den evige fordammeelse. Det var den største hjærlighed!

Ovenstaaende er sammenbraget fra en beretning af Th. Harms. Han slutter som følger: „Jeg har paa missionsmøder fortalt om den vildeste tjener, huseborgerpigen, den stolte moder og om den herre Kristus. Jeg har ofte seet, hvorledes sønnen rødt, naar der var tale om den vildeste tjener, huseborgerpigen og den stolte moder. Men skønden har jeg seet nogen græde, naar der blev nævnt om den største hjærlighed, om vor herres Jesu hjærlighed til os arme syndere. Og dog er det det eneste ord, hvorved den stakkels synder bliver faldig.“

O menneskehjerte, hvor haardt er du!
O Frelserhjerte, hvor blødt er du!
Forbarm dig over os, Herre Jesus!
Amen.“

Hvor hjærlighed jaas, der vaffer op glæde

Ogsaa en barmhjertig samaritan.

Da jeg endnu kun var kandidat i teologi, fortalte Oberlin, den berømtede prest i Straßburg, begav jeg mig en dag fra Straßburg til et stede midt derhen liggende sted. Det var midt paa vinteren. Sneen havde gjort alle veje ukommelige. Da jeg havde tilbagelagt omtrent det halve af vejen og befandt mig i fjeldet, blev jeg pludselig saa træt, at jeg maatte sætte mig ned. Jeg fornemte tydelig, hvorledes lidt efter lidt sønnen, som er forløbet for døden, som over mig. Jeg kunde kun endnu for sidste gang anbefale min sjæl til Gud; thi jeg havde ikke mere kraft til at kæmpe imod, og sovne.

Pludselig, jeg ved ikke hvor længe efter, vækkede en haand mig og vækkede mig. Foran mig stod en vognmand, hvis vogn stod nogle skridt borte.

Med en drif vin og lidt næring lyttedes det ham atter at vække mig til live. Saa hjalp han mig op paa sin vogn og bragte mig til nærmeste by. Der vækkede jeg den venlige ubekjendte paa det hjerteligste og blide troste ham en belønning i haanden. Han nægtede a-

modtage den og sagde, at det var en tjeneste, som menneskene selvforstaaelig i det mindste var forpligtede til, og for hvilken det vilde være en skam at tage belønning.

Saa sig mig ihelminde, svarede Oberlin, „ders navn, forat jeg kan holde Dem i taknemmelig erindring og komme Dem ihu for Gud i mine bønner!“

Han nægtede ogsaa dette og svarede til: „Jeg ser, at I er prest. Sig mig: Hvad hed den barmhjertige samaritan?“

Jeg kunde intet svare herpaa, da hans navn ikke er nævnt og ubekjendt indtil denne dag.

„Da, som det synes, I ikke kan sige mig det“, fortsatte den fremmede, „saa tillader I mig at fortælle mit!“

Med disse ord hørte han bort og forsvandt for altid for mine sine.

Uden hjærlighed er levende død.

Den samme frelser.

En kvinde, som Herren har brugt til meget arbejde for sig, fortæller:

„I begyndelsen af mit kristenliv, kom der en tid, hvor en stor kristelig hadig pinte mig. Over gang jeg ogsaa i jensnem nærmede mig Gud, begyndte den samme kamp. Lange og frugtesløse var mine anstrængelser for at seke; jeg havde endnu ikke lært, at det er troen alene, som frelser. En dag tænkte jeg atter i bitter ihælsed, og jeg udrød fortvilet: „Herre, se, den samme elendighed! den samme kristelse!“

Og stærkt og mildt og klart, „som mange vandede lyd“, lod Herren svare i min sjæl: „Og den samme frelser, den samme Jesus Kristus!“ Hjerte løser, væk over disse ord og husk, hvad en trofast Herrens efterfølger engang sagde: „Fremad! Til seier i hans navn, der aldrig har tabt et slag.“

A. Elipton.

Johannes tre, seksten.

Paa en af Dublins gader stod en sold vinteraften en sader- og moderløs gut, som var daarlig klædt. Han havde ingen venner, som kunde tage sig af ham; derimod var han kaldt i hænderne paa en tyrbønde, som just samme koest nægtede at begaa et indbrudstyveri, og som havde tilføgt ham at møde paa en bestemt sted for at hjælpe til. Der stod han skjulende af kulde, mens minutterne langsomt forløb hen. Men plud-

selig sølte han en haand paa sine skuldre. Han grebes af stor frygt; thi det er allerede saa mørkt, at han ikke kan se nogen. Hans angst svinder dog, som dug for solen, da han til sin store forundring hører en venlig stemme spørge ham: „Hvad gjør du her saa sent paa aftenen? Sige smaa gutter som du, bør holde sig hjemme paa denne tid. Derfor fort aften, og gaa hjem igjen gut!“

„Jeg har intet hjem og ingen seng“, svarede gutten.

„Bliv du da gaa til et hjem, hvis jeg vil fortælle dig, hvor det findes?“

„Det vil jeg“, svarede gutten; og næppe havde han faaet at vide gaden navn og husnummer, før han sprang afsted af alle kræfter. Men manden talder ham tilbage og spørger, hvorledes han mente at komme ind. „Du maa have et løsen, password. Skal du løse?“ „Nei.“ „Nuvel, kom bare ihu at du skal sige til portneren: „Johannes tre, seksten.“ Glem ikke det; thi ellers kommer du ikke ind. „Johannes tre, seksten“ er noget, som skal gjøre dig godt.“

Gutten lovede dette, og idet han løb afsted, gjentog han stadig for sig selv de ord, han skulde sige, naar han kom frem. Endelig stod han foran husets port, og efter en snuds betænkning vover han at ringe paa. Portneren lukker op og spørger: „Hvem er du?“ „Johannes tre, seksten“, svarede gutten.

Det var med lidt skjælvende stemme, han udtalte disse ord, og dog var det nok til at føre ham over fra kulde og mørke til et deilig hjemligt lys og varme.

Om en kort stund befandt han sig i et hyggeligt værelse, hvor han fik god mad og drille og desuden søve i en varm og blød seng.

„Der maa selvsagt lytte med disse ord, — det skal jeg komme ihu,“ tænkte han, idet han lussede sine trætte sine og sov ind.

Men dette hyggelige hus var kun et nattehjørge, og den følgende morgen maatte han derfor efter at have faaet trofast atter ud paa sine sødvanlige stier. Han undveg dog omhyggelig de steder, hvor han mente at maatte træffe igjen sine lamenter; thi den sidste nat havde han optog alle hans tanker.

Idet han nu i sine egne betænkninger gik tværs over gaden, blev han pludselig stødt omkuld af en fjorende. Han tabte bevidstheden, men blev den og taget op af de forbigaaende og ført til et sygehus.

Da han endelig kom til sans og samling, blev han som sædvanlig spurgt om sit navn og bosted. „Johannes tre, seksten“, svarede han freidigt, som at haade den alvorlige doktor og de venlige søgepleierster maatte se rigtig godt. Nu blev han bragt ind i en af de store og lyse sygejaie. Men saa falde han i en heftig feber, saa han ikke samlede sig paa flere dage. Dog, midt under de værste feberfantasier ytrede han atter og atter: „Johannes tre, seksten. Det skalde gjøre mig godt, og det har ogsaa gjort mig godt.“ Atter og atter gjentog han disse ord, saa de andre syge maatte lægge merke til det. Følgen heraf var, at den ene efter den anden slog op Job. 3, 16 i det nye testamente, som laa ved deres seng, og læste disse lykkelige ord: „Saa elskede Gud verden, at han gav sin søn, den enbaarne, paa det at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt liv.“

De stakkars syge begyndte altsaa at betragte disse ord, og da de beundrede af den bevidtløse gut idelig hørte gjentaget, at „de skalde gjøre godt“, kom de ved Guds aands uadbevirking til at give agt paa dem, og saaledes fik virkelig flere af dem naade til at „vende om fra mørket til lyset, fra satans magt til Gud.“ Ap. gj. 26, 18.

Da den lille gut endelig, efter at have ligget i feberfantasier i flere dage, fik igjen sans og samling og forundret saa sig om i sygejaalen, hørte han en af de andre syge sige: „Goddag, lille Johannes tre, seksten, hvorledes staar det til med dig nu?“

„Hvorledes ved du mit nye navn?“ spurgte Johannes. „Det har du ja, vellykke holdt hemmeligt“, svarede manden, „og jeg for min del beder Gud velsigne dig derfor.“ Dette syntes gutten lod underligt; thi han havde vel ofte hørt forbandelser, men Guds velsignelse havde vel ingen søftet ham, og hvad der stod i Job, 3, 16 vidste han heller ikke; thi bibelen havde han aldrig læst noget om. Den syge maad søgte derfor ogsaa at fortælle den lille vakkende gut om Guds hjerslighed til syndere, og det lykkedes, saa at han lærte i troen at tillegne sig Guds naade i Kristus.

Han blev liggende længe syg; men lidt efter lidt kom han dog atter til kræfter igjen. Gud, som holder menneskenes hjerte, tilskyndede nogle treende kristne at sørge for at give ham en god opdragelse.

Han blev sendt paa skole, og da han

fra nu af vandrede for Gud, blev han tilsluttet en tro arbejder i Herrens vingaard og viede til velsignelse for mange. O. V.

En og Hjerlighed er de toende søster, som Herren har tjent.

Gud elsker dig.

Der kom for nogle aar siden ind paa en af vore strafanstalter en gut, ganske ung, men forfærdelig haard, ustyrlig og ond i sit hjerte. Der var ikke raad med ham. Bestyreren maatte distere straf.

Men da gutten hørte det, blev han aldeles rosende, og slog istykker alt omkring sig.

Da sagde bestyreren: „Send ham ind til mig; jeg vil snakke med ham.“ Gutten kom ind til ham.

„Har der aldrig været nogen, som har holdt af dig?“

„Nei.“

„Ja, men mor — var hun ikke glad i dig?“ —

„Mor?“ sagde han — „mor var et ondt menneske — aldrig gjorde hun mig godt.“

Da sagde bestyreren til ham: „Der er en, som holder af dig, Amon!“

Gutten saa paa ham — gennem stenet ind i hjertet og hjante, han var elsket. Han stod nogle stieblikke saaledes, saa kastede han sig om halsen paa bestyreren og kramte i graad.

Han drak i hjertet. Den tænde op berinde; sønderen samlede den i angers graad.

Og det er sandt, hjerte lærer nu ser Gud dig ind i øiet og siger til dig: „Jeg elsker dig!“ „Jndrem.“

Hjerlighedens dampet verdens glød lige som vandet ildens.

En moders missionsmark.

„Min missionsmark er mit barnelammer“, sagde en kristen moder, der er missionsaar.

„Hvorledes det?“ blev der spurgt.

„Sels har smaa sine vaager daglig over minns bliske, og ligesaa mange areen lytter daglig til hendes ord. Jeg staar hørt stebilt mellem mine børn som den oplagne bog, der laa læst af dem alle. Gud de kunde møde Gud i mig! Saa havde jeg vandet de neg, som er mig nærmest. Og intet vilde vel være helligere for en moder, end at

gaa ind ad himlens porte bærende sandtanne neg.“

„Mine børn er min missionsmark.“ Ja lykkelig hver moder, som har saant sit paa det og sender sit anjaar. Det er sikkert, at enhver moder leder op igjen i sine børn. Uden at de selv ved om det, bannes hele deres væsen og maade at være paa efter hendes billede. Børnene iherer sig hende. Men er det saa, da maad vi sige: Gud give vort land mange hellige mødre! R. Tid.

Et kan være nyttige, omend der er tider, hvor det faar noget at være det.

Er du virkelig vor moder?

En moder døde og efterlod sig to smaa døtre. Faderen giftede sig igjen efter en tids forløb. Kort efter brylluppet kom den nye moder ind i kammeret, hvor de to smaa laa i deres seng. Hun talte venligt til dem og kyssede dem. Da sagde det ene barn: „Er du virkelig vor moder?“

Hun svarede ja.

„Nu“, sagde barnet, „saa maad du ogsaa gjøre som vor forrige moder og kramle ned ved vor seng og lade os bede.“

Hun gjorde det, og de smaa elskede hende og sluttede sig til hende som til sin virkelige moder, fordi hun udøvede den højeste af alle moderspligter.

Religion paa børnen.

I en af de større byer hændte følgende: Midt i forretningsstrubheden paa børnen under dagens bede satte en driftig forretningsmand sig med nogle stieblikke for at hvile. Som han sad der med halet hoved i dyb eftertanke, gik en anden forretningsmand, der var af grovere salt og uden kristelig sans, forbi og hændte nogle ord til ham.

„Nu, hr. Dobbal, hvad grunder De over nu? Mon over, hvem De kan tage ved næsten næste gang?“

„Vil De virkelig gjerne vide, hvad jeg tænker over?“ svarede Dobbal

„Ja“, sagde han, „lad mig saa vide det.“

„Nu vel“, sagde Dobbal, „jeg tænkte paa mit himmelske hjem, og hvilken sød lid bygning jeg skal saa tilslid.“

„Hr“, sagde den anden, „hvor kan De vide, at der er et himmelsk hjem? Jeg tror, at det bare er indbildning.“

„Jeg ved det sikkert“, svarede Dobbal, „fordi bibelen har fortalt mig det-

om, og jeg ved, at hvad den har sagt, er sandt.“

„Hvordan ved De, at den er sand?“ sagde manden.

„Fordi“, svarede Dobbal efter nogle saa stieblikke stille betænkning, „Jesus sagde, at hans rige skalde naa over hele jorden, at det skalde være et almindeligt rige og jeg har lagt merke til det i flitt aar og har seet det vokse. Jeg har seet andre riger gaa under, men hans rige vokser overalt i interesse og magt.“

Den anden sad stille nogle stieblikke og sagde derpaa: „Jeg tror, De har ret“, og gik saa bort.

Dette lille traek er værd at minde. Tag tid til at pusle ud nogle stieblikke under livets rastløshed og søn dig ned i en stille, alvorlig tank. Du vil da kunne udrette mere i den næste time med klarere hjerne og med et bedre syn paa livets forhold.

Det er altid klogt at være rede til at give vidnesbyrd om sin tro. „Som øbler af Guld med blisebæst af juld er et ord talt i rette tid.“ Et vidnesbyrd, som gives en kollega, er mere værd end mangen gang hundrede prædikener fra en prest. Nogle forretningsmand har arbejdet side om side i aar uden at vide, at den anden kollega var en troende. „Jndrem“

DRS. ROBERTS, DOERRER
AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty

156 Pacific Ave. Tel. Rod 490
TACOMA . . . Wash.

PROSPEKTKORT

STORSTYRELSE I Landet af smukke Landskaber, Kunstværker og Publikationsbilleder fra de nordlige Lande. Vil de vise en Vn en Sn Oversigtskort, saa send ham et af disse Kort.

12 Kort sendes porto frit for.....	25c
25 Kort sendes porto frit for.....	50c
50 Kort sendes porto frit for.....	\$1.00
12 extra fine Jule- og Nyt-aarskort for.....	30c
25 extra fine Jule- og Nyt-aarskort for.....	60c
50 extra fine Jule- og Nyt-aarskort for.....	\$1.10

ENHVER, som kjøber for \$1.00, naar de græde vor smukt udtrykte Noteringsskender for 1906. Store Penges i at selge disse mønter og eftertragtede Kort. Skriv efter Pris og større Partier og send 25c i Primær for Provesamling af 12 Kort. Skriv om tidlig efter vor Katalog og specielle Tilbud til Agenter.

C. RASMUSSEN PUB. CO.

—ESTABLISHED 1874—
729-24 So. 4th St., Minneapolis, Minn.

"PACIFIC HEROLD"

et kristeligt ugentlig, og religiøst weekly, udgivet af presbyterianismen for Pacific distrikt af den nordlige kyst og en familie.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende adresser sendes til posten C. J. Cabot, Wallingford, Wash.

Alle annoncer, bestillingsannoncer og annoncer indsendes til posten C. J. Cabot, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

En abonnent af dette blad, forsendelse af lægget af posten A. R. Thompson.

Brug af abonnent, Pacific Herald, Tacoma, Wash., vil nu komme.

Bladet koster

for året.....50 Cts.
halvåret.....25 Cts.
til Europa for et år.....75 Cts.

Adresse: Standwood, Washington.

Skoleblad.

Under synodemodet i Minneapolis havde „Synodens lærerforening“ flere møder. Paa et af disse møder besluttes udgivelsen af et skoleblad. Mødet besluttede: a) at der udgives et saadant blad; b) at det for det første udkommer i „Mirror“'s spalter; c) at prof. R. Taylor fungerer som bladets redaktør.

Ifølge denne beslutning er man nu begyndt med at udgive et saadant „skoleblad“ i „Mirror“'s spalter med prof. R. Taylor som redaktør. For dem, som ikke ved det, kan det oplyses, at „Mirror“ er et månedsskrift, som udgives af nord-vestens seminarer i St. Paul, Minn., og udkommer de af skolemandene i landet.

Der er ingen tvivl om, at et skoleblad for vore lærere i skolen, et blad, som taler den sag, for hvilken de arbejder, vil kunne virke til stor gavn. Der er virkelig for et saadant blad. Vi haaber derfor, at det paa begyndte blad med støtte af alle lærere og præster i vort land.

En sag, som vi haaber, at dette blad vil tage fat paa for alvor, er: Menighedsskolen. Vi har ret til at denke, at vore lærere ved vort skolelærerseminar vil i tide og til tide lade det lyde høit og klart i Guds ord. Den kristne kan ikke være tilfreds med en skole for sine børn, som ikke er en kristelig skole. Og til den kristelige

lærer burde det altid i hjertelighed lyde: Arbejd altid for, at menighedsskoler kan oprettes, og vi er det til Især for en saadan kristelig skole. Herrens frygt er landets begyndelse.*

Navnlys irettesættelse.

„Navnlys irettesættelse er bedre end hjertelighed, som hjulde.“ Ord. 27, 5. „Navnlys irettesættelse“ kan være os nyttig og bør være os det, selv om den kommer for vor fiende.

Men „Hjalt hjertelighed“, det er en hjertelighed, som ikke nogensteds søger sig i handling, men ligger og ligger i vore hjerter, ligesom en ild, der hverken giver lys eller varme. Den er til ingen nytte. Derfor er sandt lys irettesættelse af fortræffe for saadan „Hjalt hjertelighed.“

„Troloste er vorens sag, men troloste er vorens tab.“ „Bille enhver, som skæner, er en den, heller ikke enhver, der skæner, en fiende.“

Bedre at elske med strenghed end at bekræfte med mildhed. Den, der blinder den sandheds, og den, der søger den borte op, er plaget for dem begge og elsker dog begge.

Hvem kan elske os bedre end Gud? Og dog hører han ikke op med os alene at belære os venligt, men ogsaa at forstraffe os til vort gavn, iblandt han med den lidende forbindelse, hvormed han træffer os, ofte ogsaa forner en højst smertelig trængselens medicin!*

Magnus.

Nis og tugt.

„Nis og tugt giver rodom; men en dræng, som er overladt til sig selv, gjør sin moder stam.“ Ord. 20, 13.

Den Helligaand siger i disse ord at legemlig rodom overfor barnet er uundværlig.

Hvor langt de er fra sandheden, som mener, at man ikke kan overvælde tugt, kaldes alle „nis“. Væsentlig er det, at man i vor tid ikke vilde af.

De, som antager for at være elskede i verdens øjne, siger, at det er rodt og brutalitet at bruge „nis“.

De, som ikke vil elske Guds ord, siger, at man i vore dage kan vente taalmodig paa, at den unge vil kalde sig selv, naar han ser vore forældre.

Den Helligaand siger noget ganske andet: „Unddrag ikke den unge din tugt! Naar du naar ham med nis,

skal han ikke dø. Du naar ham med nis, men du redder hans sjæl fra døden.“ Ord. 23, 13. „Tugt“ og „nis“ er saa velgjørende, at den leder eller moder, som „unddrages“ sit barn den, er ubarmhjertig imod det.

Den Helligaand, som ikke kan lyve eller tage fejl, siger: „Du naar ham med nis, men du redder hans sjæl fra døden.“

Alt siger den Helligaand: „Der, som sparer sit nis, lider sin søn; men den, som elsker ham, tugter ham rigtig.“

Vi „spare sit nis“ i barneopdragelsen, ikke bruger det, naar det trænger, det er i Guds ord og i virkeligheden at gøre sit barn godt og „at hvide det“.

Det er en vort: Nis er smerte eller sandhedens skarpe stik, fra hvilken barnet ved sig selv skal frelses.

Det er hjertelighedsfuldt at bruge nis til, medens barnet endnu er let at bide med en meget lemselig tugt. Brugt man det hvide, vil man senere sjelden eller aldrig bide det.

Udretter man det længe muligt, indtil det hvide har faaet det sig selv, vil endog de haarde straffe maatte til, ja ofte forjæves. Et barn kan bide den unge og, men hundrede maaned kan ikke bide den, naar den er blevet gammel og stiv.

Vent ikke med tugt og nis. „Tugt og nis giver rodom; men en dræng, som er overladt til sig selv, gjør sin moder stam.“

Quids ditre fægtet man saa sent op, naar man i sig har kastet har ladet barnet vokse op, overladt til sig selv!

I reglen er det moderne mest stolt, at et barn faar en forfælt, blodig og ydmygende. Moderns arv og forældres forældres, der skal for sig selv komme og ditre sig selv af sig selv.

„Tugt dit søn, som skal han vedbringe dig og forstærke din sjæl.“

Hjerte forældre, vil I have glæde af deres børn, som lærer de af Guds ord, at det er den en måde paa, hvilken dette kan ske nemlig: „Opfør dem i Herrens tugt og formaning.“

„Jeg har lært, at Guds ord og den gamle kristelighed gjør det uundværlige menneske dannet, smilende, taknemligt og stærkt et hjertelighedsfuldt, som at den gjerrige bilder gavnligt, det selve hjerte smil.“

Funde.

Menneskefrugt.

Mange mennesker forledes af menneskefrugt til at gøre det, som de ved er synd, og undlader at gøre det, som er godt.

Mange bliver paa søndag hjemme fra kirken, fordi de er hange for, at deres kammerater skal se ad dem. Andre gaar ikke, fordi denne og hin mand eller kvinde, som de ser op til, ikke gaar.

Mange gaar til festernes lifter, hvor de paa forhånd ved, at Guds ord ikke prædikes klart og rent, og hvor festmenterne ikke forvaltes ifølge Jesu indstiftelse, fordi rige, fornemme, lærde og ærede folk gaar der.

Mange gaar ikke til vor lutheriske kirke, fordi den ofte er lidet, uansjellig og fattig i det ydre.

Tusinder af mennesker forledes af menneskefrugt til at søge hen til syndige fornæfleser. De begynder at gaa ind, fordi den fine og bandede verden søger dem. De vil ogsaa ønske for at være fine og bandede mennesker.

Vien hvorfor mangfoldiggjort eksempler paa dette. For den kristne er et ord nok.

„Menneskefrugt fører i snare; men den, som forlader sig paa Herren, han bliver hjerpet.“ Ord. 20, 25. „Den, som forlader sig paa Herren“ og i sig selv til hans beskyttelse frimodig siger og gjør, hvad der er ret og sandt, „han bliver hjerpet“ i al fare og friet fra alt ondt.

Alt har jeg ikke tabt.

For nogle år siden gjorde en hvidmand opbud. Reklagen og i højst deo; et fridskræning kom han hjem.

„Hvad har mistet dig?“ spurgte hans hustru. „Jeg er ruineret — en biler. Jeg har tabt alt, hvad jeg eler og har.“ Svad han ud og slog begge hænder om sin færdige pande.

„Hv?“ gjentog hustruen, „det har jo mig gjort.“ „Hil, fader?“ indvendte den ældste søn, „her er jeg.“ „Og jeg ogsaa.“ lagde Ellen, den mindste datter, til, idet hun sprang op og slog ærme om hjertet om faderens hals.

„Og du har endnu sandhed og helte,“ mindede hustruen ham om.

„Og fader, du har endnu dine to hænder at arbejde med, og jeg kan hjælpe dig.“ forsikrede gatten.

„Og disse to sønner at gaa med, og to stier at se med,“ sagde lille Ellen,

som endnu hang om sin faders hals.
„Og Guds forjættelse," sagde bedemoderen.

„Og en god Gud," lagde hustruen til.

„Og himlen at gaa til," sagde hans lille datter.

„Og Jesus, som er gaaet hid for at berede os et sted," forstod den ældste gut.

„Gættu mig mig," udbød den fattige mand, dybt rørt.

„Mr har jeg ikke tabt. Gud har jeg vel mistet med, hvad jeg har tilføjet?"

Enkeltes samt han trøst og begyndte paany.

Talfigelsedagen.

Den af landets president udnævnte nationale talfigelsedag staar atter for døren. Som gode borgere vil vi følge presidentens opfordring — ikke besælgning — og samles i borte stuer og under den og ordets betragting ihuskomne Herrens godhed.

Med denne dag er der imidlertid blevet meget længe. Blandt det amerikanske folk er det lidt eller lidt blevet en dag, som opbygger til gavn og nytte. Berømtingsmænd giver den dag mere eller mindre til fattige, og omkring blandt folk ser vi, hvorledes de paa den dag er saa særlige og rindhaandede med sine gaver.

Harde ikke disse menigheder tænke paa dette? Vi staar i fare for at glemme denne skjønne gerning af barmhjertighedsarbejde. Harer alle vort frøb med at bygge stuer og skoler, udjævne misforhold og fremhjælpe menigheder, har vi hørt det saa travelt, at vi altså ofte har glemt Jesus ord: „de fattige have I altid hos eder."

End vi beror ved denne talfigelsedag, som altså er, betænke de fattige. Der er vel næppe en menighed, hvor der ikke er en eller anden fattig. Der tør være en eller anden, som har været arbejdsløs — han vil ikke erkjende det; han vil ikke være fattig. End en jauben en tiendelig gave, et længe og tørt mød. „En ven og ubestemt gudsdytelse for Gud og Faderen er denne, at besøge faderløse og enker i deres trangt." Ofte læser vi om „herredagspartier" og lignende, hvor forlystelse gaver gives, og det er i sin orden. Men denne gang vil vi gåe til dem, som heller trænger til penge end til forlystelse. Og Gud vil glæde en,

hvor glad bliver, thi han elsker en faderløs. Vi vil ikke tabe paa det. Ofte siger vateren: „Naaden tvingses af, den brupper som den milde regn fra himlen til sit bestemt sted; er dobbelt signet, veifører den, som giver, den som tager."

Gud er det bedste, om vi er gaaet fjærligvis den røde del, og broderlig hinanden vil vi velment træffes både til med sig et hjerte og attraa, som Gud sted hos og saa derpaa.

R. H. G.

Sort arbejdsfelt.

Pastor J. O. Dale og hans to søstre fra Silvana aflagde pastor Bjerke et venligt besøg forrige uge.

Mr. T. K. Skov, som netop er flyttet ud til kysten fra Glendive, Mont., har kjøbt sig et hjem i Tacoma.

Mr. og Mrs. T. W. Mageisen, som flyttet fra Tacoma for et par ugers tid siden, har bosat sig paa Camano øen.

I søndagskolen i "New Addition", Tacoma, var der sidste søndag omkr. 30 børn. Miss Anderson og Miss Skattebol, begge fra Parkland, og Mrs. Tofte er lærerinderne.

Mr. Matison og familie fra Newman Grove, Nebr., er nylig ankommen til Bellingham. De tænker at finde sig et hjem her paa Puget Sound, hvor de vil bygge og bo.

Paa menighedsnøde i Orillia blev det besluttet at afholde gudstjeneste den første, tredje og femte søndag i måneden, samt straks at begynde med søndagskole. Folket glæder sig meget over det vakre og bekvemme kirkehus. Da Interurban gær lige forbi kirken, haaber vi, at venner fra Tacoma og Seattle vil se indom og besøge menigheden.

I Immanuel's menighed, Seattle, pastor Stubs kald, optoges nylig 14 nye medlemmer. En paamindelse for de mange, som endnu staar udenfor, at de bør slutte sig til kirken. "Hvo, som ikke

er med mig, er mod mig". Er du med, saa vis det ved at træde ind i menigheden. "Lader saa eders lys skinne for menneskene".

Menigheden i Ellswo, Wash., past. Bjerkes kald, har nu faaet sin kirke færdig. Den skal tages i brug takselvendsdagen. Idet menigheden da har besluttet at fejre sin aarlige missionsfest. Formand Fosaa vil holde missionsprædiken. Man tænkte at fænk kirken indviet ihøst, men paa grund af de korte dage, og at man ogsaa paa denne aarstid kan vente regn, har man udsat med indvielsen til næste vaar.

George Waaganess fra Camano, Wash., som i flere uger har ligget syg af tåring paa Fannie Paddock hospital i Tacoma, fik mandag aften den 20de d. hjemlov. Hans fire brødre var hos ham den sidste dag og fik hørt hans gode bekjendelse. Det er nu den sjette i familien, som dør og en søster, Mrs. T. W. Mageisen, har maattet ledsage til graven, idet begge forældre, to brødre og en søster før er kaldt bort. Maatte Herren give trøst i sorgen.

Pastor Christensen i Ballard skriver til os:

Det saa smaa ud for vor barneskole forleden uge. Månedens varude og vi stod i flere dalers gjæld. Kasereeren Martin Pedersen var ganske modløs, thi aldrig endnu har læreren maattet vente paa sin løn. Men hvad sker? Konfirmandterne fik hørt om det. De gav straks \$3. Skolen selv har i længere tid indøvet et program, som børnene gav tilbedste lørdag eftermiddag; derved indkom henved \$7. For at sætte kronen paa værket, kom en ung mand i menigheden med \$7, som han havde samlet blandt venner inde paa "Hillen", som vi her kalder den vakreste del af Ballard. Før vi vidste af det, havde vi \$17 i skolekassen. Martin Pedersen blev saa glad, at han hoppede høit i vejret. Han er nu borte ved Port Blakely møllen, hvor han sler sagen. Vi synes at høre ham sige helt hid og syngt: "Jeg er saa glad, jeg er saa lyk,

thi nu har skolen penge".

Alvorlig talt, er det ingen let sag for en liden menighed at tage paa sig udgifterne med en skole; men det er ogsaa sandt, at der kommer indtægter, hvor man mindst havde ventet det. At en kristelig barneskole, som er kommet igang, maa slutte paa grund af mangel paa midler, hører vist med til det sjældne.

Konferens og hestfest.

California specialkonferenssamledes som tillyst hos past. Johansen i Fresno fra 8de til 14de november. Hovedforhandlingsgjenstanden var helliggjørelsen med past. E. M. Stensrud som referent. Der blev ogsaa anvendt 14 session til forhandling om Synodens engelske arbejde og hvorledes dette helst burde drives. De forrige embedsmænd gjenvalgte, nemlig Johansen til formand og Stensrud til sekretær.

Der holdtes gudstjeneste paa de forskellige steder i menigheden, nemlig i Fresno City af past. Larsen onsdag aften og af past. Nielsen i Oleander torsdag aften. Om søndagen feirede menigheden sin aarlige høstfest med dansk gudstjeneste om formiddagen, hvor past. Carlsen prædikede og gudstjeneste om eftermiddagen paa engelsk, hvorved past. Stensrud forrettede. Offer optoges om formiddagen til menighedens løbende udgifter og om eftermiddagen til presternes veledgifter, som altid er ganske betydelige paa grund af de lange afstaaende.

Konferensen afsluttedes med gudstjeneste tirsdag eftermiddag, hvor past. Borup holdt pastoralprædiken, og pastor Johansen skriftetale og absolution ved aftengangen. Alle gudstjenester var godt besøgte, og konferensens samling til møde har bragt rig velsignelse fra Herren baade til prestebroderne og menigheden. Vi tæller nu 11 Synodeprester i California, og alle konferensens medlemmer paa en nær var tilstede. Efter at konferensen i Fresno var over tog nogle menighedslemmer saa mange af konferensmedlemmerne, som kunde standse over, paa en bes

hagelig kjøreter ud til et af de største og smukkeste landlige parkanlæg i California, nemlig Kearney park, beliggende omtrent 8 mil fra Fresno og forbundet med byen ved en boulevard allé, der er beskyttet af yppige palmer og enkalyptustrær. Foruden beværtningen ved høstfesten, hvor kvinderne bespiste hele forsamlingen til middag, vistes ogsaa stor gæstvenlighed mod presterne i de forskjellige hjem. Det kan ogsaa nævnes, at den ældste af vore prestekoner paa kysten — om ikke i aar, saa dog i ophold herude — nemlig Mrs. Grønberg, var med. Hun havde for lang tid (Jeg tror 21 aar) siden aflagt et længere besøg her blandt de ældste danske setlere. Det var saaledes dobbelt kjært — for os at kunne have hende iblandt os og for hende at kunne hilse paa saa mange gamle kjendinger og opriske minderne fra nybyggerlivets dage.

I. J.

Missionsfest.

En meget vellykket missionsfest afholdtes i vor Frelseres menighed, Bellingham, Wash., forleden søndag den 12te november. Pastor O. Skattebøl fra Parkland prædikede. Varmt og inderlig tolkede han indremissionens ssg. Paa grundlag af Mat. 25, 81 o. fl. fremholdt han, hvorledes kjærligheden maa være det bærende i alt missionsarbejde, dersom det skal have noget værd i Guds øine. "Lader os elske ham, thi han har elsket os først" — er den bevæggrund, som driver den sande kristne til at arbejde for Guds riges sag. Kjærligheden ser han til modmenneskenes nød; kjærligheden driver til at afhjælpe denne nød uden at spørge efter løn for sit arbejde. Dog vil enhver kjærlighedsgjerning udført i den herres Jesu navn blive kronet med en herlig naadeløn. "Thi hvad I har gjort for en af disse mine mindste brødre, det har I gjort for mig," siger Jesus.

Menighedens sangkor forholdte de festligheden ved at synges en lovsang.

Offer blev optaget til indremissionen.

Om aftenen holdt past. Skattebøl et foredrag over "Kirkelege forhold i Norge". Foredraget var baade lærerigt og interessant og paahørtes med megen interesse af den, efter vore forhold, store forsamling.

Gud give da, at de ord, som blev talte, maatte drive os, baade til mere iver i vort missionsarbejde og mere kjærlighed til vor lutherske kirke!

Bekjendtgjærelser.

Engel Sound specialkonferens møder, om Gud vil, hos pastor Stub i Seattle fra 12-15 december, begge dage inklusive.

Da korporationsmødet for Parkland Landsky Association blir søndag den 13de december, kan det konferensbestyrelset at holde den første dag af sit møde i Parkland, for at spare rejseudgifter. Efter korporationsmødet fortsætter konferensen sit møde i Seattle de to følgende dage.

Forhandlingsgenstande er: I. Ofsættelse over evangeliet paa 9de søndag efter Trinitatis. Ref. past. J. O. Dale. II. Brestens forhold til sociale reformer. Ref. past. Bjerte.

Torsdag og fredag aften 14-15 december blir det samtalemede med menigheden.

Samtalemøder er: I. Dønnen. Ref. past. Tjernagel. II. "Overtøseren, hvad tælsere er, og Gud, hvad Gud er". Ref. past. Ørsted.

Konferensens medlemmer bedes om at melde sig til past. Stub, 1619 Minor Ave., Seattle.

R. O. Bjerte, form.

Væremøde.

Ifølge beslutning af Sions menighed i menighedsrådene den 20de november, indbydes herved lærerne ved menighedskolerne ved Engel Sound til at afholde et lærermøde her i menigheden. Det blev utvivlsomt, at den bedste tid var i ugen mellem jul og nytår. Det overlades til lærerne selv at bestemme tid, program m. m. Menigheden bestemte at indbyde og beværte lærerne, samt at betale mulige udgifter i forbindelse med mødet. Kom derfor, kjære lærere, og vær hjertelig velkommen til Ballard.

Paa menighedens vegne

R. H. Christensen.

Tacoma.

Vor Frelseres evang. luth. kirke af den norske synode, hjørnet af 1702 og So. J. St., So. K. St. spornagt.

Guds-tjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8. Søndags-skole kl. 9:30 form.

Cve J. O. Prens, pastor.
1701 So. J. St., Tel: Blad 8542.

Seattle.

Immanuel's lutherske kirke af den norske synode, hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Car.

Guds-tjeneste hver søndag formiddag kl. 11 og aften kl. 8.

G. H. Stub, pastor
1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

Dr. Louis S. Schreuder

norsk Læge og Kirurg.
Kontor: 10-12 Horn, 2-4 Sp. 7-8 Horn
Kontor:
219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.
PHONE: MAIN 4408, - IND. 7285

PHOTOGRAPHS Aaberg

First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave.--Tacoma

DR. J. L. RYNNING,
FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

OFFICE JOHN 1716,
TEL: RES. SUBURBAN 41.
TACOMA, WASH.

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familie Mediciner af alle slags — saasomt HOFMANSDRAABER, NAFDRAABER, RIGABALSON etc. Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønsket.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:
Hirsch Pharmacy Co.
1435 1ste Ave. Hj Pike St.
SEATTLE, WASH.

R E Anderson & Co

Real Estate, Mortgage, Loans,
Fire Insurance, Rental Agents.
117 11th Ave. TACOMA, WASH.

H. N. Richmond Paper Co.
BUILDING PAPER OF ALL KINDS
1728-1730 Pacific Ave.,
TACOMA, WASH.

F J Lee

PHOTOGRAPHER
1535 Commerce S.
Jefferson Ave
TACOMA, WASH
Phone Red 7236

Edv. Isaksen,
en norsk uhrmager
i byen, 1102 Tacoma Ave.,
samme butik som Lien's
Pharmacy, et pent udvalg af
ure for salg.

Student- Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - Tacoma, Wash

NORSKE HOFMANSDRAABER

Naftdraaber, Slagvand, Riga Balsam etc., Hesselroth's Svenske Jernvin, Lien's Beef, Iron and Wine samt den fineste Lofoten Torskelevertran kan erholdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu og Nøiagtighed.

Lien's Pharmacy

H. B. Lien, Harry B. Selvig,
Fri Levering
Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Fra Kirken i Norge og Danmark.

(Ved D. S. og J. J.)

„Fred. Under denne overskrift skrives „Luth. Kirket.“ bl. a.:

„I de mellemfollelige opgjøer er der to himmelvidt forskellige aandsretninger, som kæmper om det afgjærende ord.

Den ene er den meget gamle, holdt vel til opgjøret er krigen, veien over bølger af unge menneskeliv og over tusinder af ødelagte hjem. — Den bærer oppe af de krigste minder, — næres af de gamle folkemodfjæntninger, — og saa af folkens egenhjærterighed og forsængelighed. Og naar den saa ogsaa faar lirkelig indvirkning, naar endog brodertrigen festlyndes som udslag af selve den guddommelige retfærdighed, da bliver den saa stærk, at folkene man opbyr alle sine ødelste kræfter for at drive krigsdæmonerne bort.

Denne gamle aandsretning har i denne sommer ført store ord og slægt stærkt paa sværdet i Norden. Men den har ikke sejret. Den var for sent ud. I de sidste artikler er der ogsaa, og især i de skandinaviske lande, daagnet en ny a a n d, som allerede er blevet saa stærk, at den hadde magt til at slaa krigstruslerne ned. Denne nye a a n d bruger ikke store ord og slaar ikke paa sømmedet. Den kæmper ikke med bojanetter og kanoner paa blodige slagmarkter, men med ord og pen i raadstolen. Den tager stikfærdig og forsigtig de omstridte realiteter for sig, betier dem omhyggelig og lader saa realiteternes egen vægt diktere opgjøret. Der staar derfor liden glans om disse moderne opgjøer. — De er jo bare fredelige opgjøer mellem to folk, som begge maa gjøre indrømmelser og bringe ofre. Men der følger deslignelse i heres spor. Menneskeliv slaanes, fred mellem folkene skræb, og den mellemfollelige moral løstes. De vander en ny og bedre tid. —

Det er denne nye og bedre a a n d, som har færdet overenskomsten i Karistad. Paa begge sider af Hælen søles, hvad den sjenste mand sagde: „Nu gik der en engel gennem Norden.“ Og derfor vil det norske folk af sit hjerte takke Gud, som har ført os til fuld selvstændighed, uden at en eneste bloddråbe er udgydt. Og det vil ogsaa med varm hjerter takke de mænd, som i disse alvorlige dage har kæmpet den haarde kamp for Norges interesser. Gud velvigne dem! Og: Gud velvigne d.:

nye, unge Norge og lade det blomstre som en Gertens have!“

Det norske bibelselskab skreder sin aarshest i „Vor frelsers liste“ den 31te okt. Past. Sjæplen prædikede.

Som frugt af vakkelsen i Kristiania a a n e s der nu i de fleste menigheder ter „Ungdomsforeninger for personlig kristendom,“ noget i lighed med „Christen endeavor“ foreningerne, der er spredt over hele verden. De indbyrder jærlig ungdommen til at deltag i menighedens gudstjeneste og tage op arbejde i menigheden.

Den Arib, som for kort tid siden opstod inden styret for Vestlandske indremissionsforbund ved at Albert Bunde kaldes til at virke i Bergens indremission, er paa aarsmødet afgjort saaledes, at sogneprest Grimnæs bliver loerende i stuset uden at være formand, medens redaktør David udtræder af styret, men vedbliver at redigere „Sambaandet.“ Omlofer Ole Røkke fra Bergen er valgt til styrets formand.

Nor m o n e r n e synes at udrede sig stærkt i Norge. Skjønt der oftere er høet hændelse til tilfæstrelsen, er intet foretaget for at standse deres færd. Det er dog hølesteretidom for, at de ikke har lov til at holde gudstjenstlige sammenkomster i Norge. I Trondhjem har nu autoriteterne indlebet retslig undersøgelse. De er nemlig efter norsk lov at betragte som hedninger og er derfor heller ikke nævnte i bispeaterlaven. De forkaster den almentristelige opfatning af Gud a a n e b a r i n g for menneskene.

„B a t t e l j e s m o d e r n e i N j e b e n h a v n s c o m m u n e t m e g e t a f i n t e r e s t e . De har nu høet indpaa foruden paa a a n s h u e n e o g s a a i — „f o l k e t s h u d , “ d . s . i . i n t e l l i g e n s h o v e d s a r t e r . Det lyder næsten utrolig. Og eftermøderne, hvor der toles med belysning og frellsagende, bliver bedre og bedre besøgt. Det er nogle yngre prestes ved j m a a k t t e r n e , der er i spidjen for betragtelsen. Og det storarlende middel, som den danske liste har i „Kirkeligt Dagblad,“ er fuldt og høet med. Guds rige, haade den kenneblige og blinblige afbeslag, glæder sig, naar evangeliet tager angrebsiden. Naatte vi høet følge efter i Norge! „Gymisid. — I et andet blad høder det videre om en j e m n e t s a g : “

„De unge socialister i Njebenhavn føler sig stærklydig lide berørt af den store udbredelse, vakkelsen har høet. De har begyndt en fuldstændig kampagne med vakkelsesmøderne og tager ikke i betragtning at benytte de lærde lirkte midler. Daadag aften søgte de saaledes at forhindre afholdelsen af et møde paa Amager ved at afbryde taleren, pastor Mathiesen, med tilroab og pibning. Der blev høet ende paa optøjerne, da gæsten blev skuffet. Disse pøbelagtige udslag af en blind fanatisme fordammes høet i den danske presse.“

Den norske lægprædikanat Nodalstil taler ved vakkelsesmøderne i Helligaandskirken.

Send Pacific Herald en ny abonnent Koster blot 50 cts pr. aar

Skandinavisk Boghandel.

Et stort udvalg af Stolebøger, Salmebøger, Bibler, Romaner og Kviser, samt alt, som tilhører en vel assorteret Bog- og Papirhandel.

Ordres pr. Post ekspederes høetlig. VISELL & ECKBERG, Stationers & Booksellers 1808 Pacific Ave.

Printing All kinds, large or small Superior facilities for turning out first class work. PROMPT ACCURATE The Bell Press 1613 A St. Tacoma Phone Main 432

A. S. Johnson & Co. Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass. Estimates Given on Papering and Glazing. We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sashes and Doors. 1309 PACIFIC AVENUE. TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

H E Anderson John Holloque Palace Hardware Co Headquarters for builders' hardware, mechanics tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, screen doors etc. We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.85 pr. gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line. 1508 Jefferson Ave Tacoma Wash Tel: Main 151

FULLER-KNATVOLD CO. har det største og bedste Oplag af Varme-Ovne, Koge-Ovne, Staal "Ranges" Tin- og Granit-Varer i Tacoma. Det vil betale sig at se ind til os, naar De er i Byen. Fuller - Knatvold Co., Inc. Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

Parklandyheder.

Parkland totidforening møder jærlommenbe tirsdag hos mrs. G. Quousen.

Mr. W. Knudson har været mindre del nogle dage.

Mr. J. H. Johnson fra Tacoma var igaar i Parkland i foretælingsforger.

Omhyggen i forening med ungdomsforeningen har begyndt at forbedre opførelse af „fence“ rundt skoleparken.

Mrs. Statedal er nu (sa daerlig, at man til hver tid kan vente hendes forigang.

Mrs. Høget Statedal ventede imorgen paa sin H. Daf.

Mrs. Anna Kæster, datter af paa N. P. Kæster, havde søndag aften efter lampere tid søvndrøm. Begyndelsen foregik idag fredag kl. 3 fra jernstøbet.

„The Billing Workers“ mødte sig søndag eftermiddag i skolehuset. Flere nye medlemmer optoges.

Et parti fra Parkland var jo i den forløb i Tacoma og hørte Y. M. C. A. star course lecture and Slayton's jubilee singers.

Følgende er flyttet til Parkland de sidste dage: Mr. Samuel Lind med familie fra N. D., og Mr. D. Olsen med familie fra S. D. Færstavneste har sat sig i Haldorsons hus i Brookdale; den sidste i Jacksons hus.

Korporationsmøde.

„Pacific Lutheran University Association“ holder, om Gud vil, sit aarlige møde i skolebygningen Parkland, Wash. onsdag 13de december 1905 kl. 10 formiddag. Medlemmer af korporationen og andre venner af skolen er med det bedste ønske om at deltage.

Tag Spandanby var, som paa fra 9de og Commerce Str., Tacoma, W. P. 2002, kl.

Barnehjemmet Parkland.

Mrs. S. Jøse, med skole huset 45, med Lee 50c., Mrs. S. Melby 41, Carl Jøse, Christ Olsen hver 50c., Mr. W. Wilson 1 sat poteter, Ole Haldorson 1 b r abter, Mrs. Thompson 1 teilt, Mrs. Sallan Jøse,

Hjertelig tak!
Mrs. T. Sørensen.
Kasjerer.

Pacific Districts Profess

- Clifford J. Ber 175 Kalked St. Tacoma, W. Garde, Cal. cor. 2 & 3rd St
- Hjertelid N. O. Gar. 104 & Commerce Str. Wallingham, Wash.
- Christensen W. H. 125 State Street Duland Wa
- Carlson. P. H. W. 601-2015 Str. St. Oakland, Cal.
- Dale, J. D., Silvana, Wash. Uger, Claf. 000 U. 27 R.
- Los Angeles, Cal.
- John R. G. 2220 Lombard Ave. Everett, Wa
- Frankberg D. 1055 Lombard St. San Francisco, Cal.
- August, O. 425 3rd St. Everett, Wash. Phone: Scott 2694. Parkland, Ore.
- Gustafson, N. W., 210, 215 R. Duland, Cal.
- Gjerdahl, P. Parkland, Wash.
- Hedelson, O. C., Genier, Idaho.
- Holten, O. W., W. S. 3rd Ave., Spokane, Wash.
- Johnsen, J. 304 J Str. Fresno, Cal.
- Carlson, W. E. Rivermore, Cal.
- Nielson, G. J. O. Hayward, Cal., W. 1st St. Reno. W. 3000 Lombard Ave. Everett, Wash.
- Orshul, O. J. 1016 Gladstone Phone: Red 711 Wallingham, Wash.
- Robertson, R. Santa Barbara, Calif.
- David Cox J. G. 1701 26th St. Tel.: Blue 3142.
- Statedal C. Parkland, Wash.
- Swab, G. H., 1613 Minor Ave. Seattle, Wa
- Stenstrom, G. W. 1431 Duane St. Klama, Ore.
- Stensrud, S. R. 3445 14th Str. San Francisco, Cal.
- Strand, H. W. Bremerton, Wash.
- Wegter H. C. Ellenton, Oregon.

Tilvalg!

En god gammel farm paa 160 acres, med jernbanestation paa landet, kun 4 mil fra Parkland, med huse og andre bygninger (god vand, alle slags træ- og jordbrugsredskaber, godt team, fuld befrugtning af loag, 30 „heads“ og creamerier) kan for rimelig pris paa gode betingelser tjenes ved bestemmelsen til J. Reed eller Pacific Herald.

Lutherist Pilgrim-Club

No. 3 State St., New York, New York. Gud vil det nye foreningstid for Sammenbrud. Børge Office. Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende. Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træder i Pilgrim-Club og paa Emigrantene til med Raad og Dreb. Adm. for Emigrantene fra Seattle, Uger med Belt Line Street cor. 1st & 2nd.

J. M. Arntson,

North Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Documente (samt Skjæder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms City Hall.

TACOMA, WASH

Et Salgs.

100 acre, en del lukket med hø, en del åen, resten prærie med rindende vand, 1 1/2 mil fra Parkland. For nærmere underretning henvende man sig til O. & S. Storaasli, Parkland, Wa.

Tilvalg.

Jeg er nødt til at sælge følgende ejendomme i Parkland, alt under et eller særskilt:

- 1. 8 lotter med godt 10 acres hø og nær skolehuset og skoleparken.
- 2. En tract paa ca. 2 1/2 acres (34 lotter.)
- 3. En do. 4 lotter.

O. Statedal.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
Dealér in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

Tilvalg.

En eiendom i Parkland, bestaaende af hus, barn, god brønd og to lotter, en halv mil fra Parkland, samt 8 acres land, alt indfenceet. Alt dette sælges paa gode vilkaar og rimelige priser. Man henvende sig til A. A. Fangsrud eller Pacific Herald.

When in need

Of Painting, Paperhang-ing or Calsoining, call on **B. Benson, Parkland Wash.**

• • E. O. Erickson • •

Notary Public

Udfærdiger Skjæder Kontrakter osv. Parkland, - Wash.

PAC. LUTH. ACADEMY
AND
BUSINESS COLLEGE

gjer alle forbering paa at være den billigste skole paa bestyrelsen, men den har set sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa et kristeligt grundlag og faa dem dygtigsgjøre dem til et nyttig virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for elevernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer derfor ikke paa bekvemhederne, naar det gjælder at anskaffe lærere eller anskaffe apparater o. s. v., hvorefter eleverne kan have nytte. I de 11 aar skolen har virket, har den vundet sig ind i forældrenes hjerter, og har faaet det bedste bevis paa sin egen værdighed ved at faa et stort antal af sine elever til at søge ind i de bedste amerikanske universiteter og højskoler, og hvorledes den paa bedste maade har kunnet tilfredsstille disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen udbyder følgende kursuser: Preparatory, College Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Desuden gives der et ekstra kursus for udlømmere.

Hvad det koster. Skolepenge, kost, logi, og bøger for ni måneder beløber sig til omkring \$150.00. Studieretningen begynder den 1de December 1905. Skriv efter katalog.

Adresse: R. J. Song, Parkland, Wash.